

je tudi debat prav zanimivo udeleževal in več prav modrih povedal, a učiteljem pa potnino izplačal.

P. n. popotni učitelj kmetijstva g. Pirc govoril je prav čvrsto in temeljito o šolskih vrtih, njihovem namenu in svrhi, o sadjereji in sploh o tem, kar naj bi se na ljudskih šolah gledé kmetijstva in v zboljšanje taistega tudi teoretično-praktično podučevalo. Ves njegov govor bil je navdušeno sprejet, ter nam bode ne le v spominu ostal, nego biti če nam tudi merodajno vodilo pri podučevanju v kmetijstvu na naših šolah.

Pisalec teh vrstic stavil je še štiri nasvete gledé pravnih razmer ljudskih učiteljev, kateri so se brez debate soglasno sprejeli, potem kazal je nazočim jako praktično, priležno in dober kup prirejeno R. Žumrovo „stensko abecedo“, katera se bode počasi tudi po vseh šolah tukajšnjega okraja vdomačila, ker je vezana, strajna, zavzema le malo prostora in je vedno vsa skupaj pri rokah.

Slednjič se zahvali g. predsednik Thuma gg. p. n. Antonu Globočniku in dež. popotnemu učitelju Gustavu Pircu za čast, katero sta ona s svojo navzočnostjo konferenci skazala, ter slednjemu za v resnici prezanimiv in podučni kmetijski govor; gg. referentom izreka zahvalo za trud njihovih mojstersko izdelanih referatov, a udeležencem pa za tako polnoštevilno vdeležitev, ter izreka konferenco kot zaključeno z nasvetom, da se presvitlemu cesarju trikratni „slava“ zakliče, kar se navdušeno zgodi in čemur sledi veličastna „cesarska pesem“. S to konferenco, katera se je v lepo okrašeni šolski sobi vršila, bila je tudi razstava šolskih izdelkov in pa ona ženskih ročnih del združena. Pri tem videlo se je prav veliko zanimivih reči iz risanja, pisanja, spisja in računstva, kakor tudi iz pletenja, hočkanja, vezanja, črkanja itd. Šolske izdelke poslale bile so sledeče šole: Postojna, Col, Slap, Ostrožnabrdo, Senožeče, Trnovo, Vipava (g. Perné-tov razred) Suhorja, sv. Peter, Knežak, Trnje in deloma Prem.

Izdelke iz ženskih ročnih del pa te-le tri šole: Postojna, kjer podučuje posebna izprašana učiteljica v tem obziru, ter Prem in Col, kjer podučujete v ročnih delih neizprašani učiteljici. Kje so pa druge gospodičine izprašane učiteljice ostale, da jih ni bilo gledé ročnih del nič videti? Pa brez zamere!

Skupno kosilo bilo je v národni gostilni g. Ivana Korošica; postrežba poštena in tudi ne draga pri takih okoliščinah, kot v teh krajih vladajo. Čas je v prijaznih pogovorih, med petjem národnih popevk in primernimi napitnicami le prehitro prominul, da smo se začeli počasi razhajati vsak proti svojemu domu.

Dné 6. t. m. priznala je slavna c. kr. kmetijska družba kranjska po svojem glavnem odboru tukajšnje šole mladini za marljivo pokončevanje škodljivih mrčesov iz dotične subvencije nagrado v znesku 10 gold. av. v. Za ta znesek, kateri se je „Národní šoli“ odstopil, da nam za-nj pošlje raznega šolskega blaga z „R. Žumrovimi Abecedniki“ vred se s tem slavni c. k. kmetijski družbi kranjski v svojem in v imenu tukajšnje šole ubožne mladine preiskreno in najtopleje javno zahvaljujem. Bog povrni blago dejanje milijonkrat!

Tukaj je sedaj splošna košnja; sušilo sená pa ljudém veliko preglavico dela. Vsak dan okolo poludné dež straši, včasih ga sv. Elija z večjim ali manjšim ropotanjem pripelje, a včasih pa tudi prav tihotno brez vse napovedbe pride, ter ljudem uže dobro suho seno zopet požehta.

M. Rant.

Motnik 15. julija. — Vreme imamo sedaj bolje, da bo moglo strneno žito zoriti, in da bomo na strnišče še ajdo sejali. Spomladne setve pa so začele vspešneje rasti, ko je toplo; dalje trpeča moča hotela jih je čisto vtopiti. — V torek, danes teden 8. julija, je grdo vreme

slovó jemalo; zjutraj in popoldne, posebno v Špitaliču, je deževalo — so djali — kakor bi iz škafa lil, kar je bilo za nekatere kmete žalostno, ker se jim je zemlja začela plaziti, po grabnih pa svet voda spodjedavati, kar jim je prizadjalo okoli tisuč gold. škode pri zemljiščih. Na cesto je voda nanosila šuto in plazovi so se vsuli na njo, kar je bilo treba ročno odstraniti.

Križnik.

iz Ljubljane. — Davorin Trstenjak, župnik v Starem Trgu pri Slov. Gradcu, starosta slovenskih rodoljubov in pisatelj, praznuje, kakor se nam poroča, dne 28. t. m. štiridesetletnico svojega mašništva. K temu veselemu prazniku kliče prečastitemu jubitantu ves slovenski svet iz globočine src: Bog nam ga ohrani še mnogo mnogo let v krepkem zdravju v blagor naroda!

— (*Nadvojvoda Albrecht*) pripeljal se je v ponedeljek večer iz Celovca v Ljubljano; na kolodvoru sprejeli so ga načelniki tukajšnjih uradov, deželnega odbora in mestni župan. Včeraj ogledal si je tukajšnje vojaštvo na vežbališči pri Fužinah.

— (*Slovensko čebelarstvo društvo*) ima svoj občni zbor prihodnjo sredo dne 30. t. m. ob 10. uri dopoldne v dvorani katol. društva na Starem trgu v Ljubljani.

— (*Včerajšnjemu mestnemu zboru ljubljanskemu*) naznanil je med drugim župan Grasselli, da sta se ministerski predsednik grof Taaffe in minister poljedelstva grof Falkenhayn srčno zahvalila za doposlani jima diplomni častnega meščanstva ljubljanskega. Dotični pismi ste se prebrali.

Alojzij Lenček.

Zopet imamo narodu slovenskemu naznaniti žalostno novico, veliko zgubo, katera je zadelá nas vse in najbolj težko naše brate na južni Štajerski, na levem bregu Save.

Z Blance nam je došlo sledeče smrtno naznanilo:

„Bogu vsegamogočnemu zazdelo se je našega iskreno ljubljenega očeta, oziroma brata in tasta, gospoda

Alojzija Lenčeka,

posestnika na Blanci, lastnika zlatega zaslužnega križa s krono itd.,

danes v dan 20. julija zvečer ob polu 8. uri po dolgih in težkih mukah, prejemši sv. zakramente za umirajoče, v dobi 57 let poklicati na oni boljši svet.

Truplo drazega umrlega bode v torek v dan 22. t. m. ob polu štirih popoldne blagoslovljeno in prepeljano na mirodvor v Rihenburg.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v sredo 23. t. m. zjutraj v farni cerkvi v Rihenburgu.

Na Blanci, v dan 20. julija 1844.“

Domovina slovenska zgubila je po smrti gospoda Lenčeka izvrstnega rodoljuba, bivšega deželnega in državnega poslanca, izglednega gospodarja in neustrašenega zastopnika našega naroda. Hranimo mu hvaležen spomin. Bodi mu zemljica lahka!

— (*† Dr. Vekoslav Gorenjec*), zdravnik v Petrinji, rodom Šentruperčan z Dolenjskega, zeló nadarjen in nadepoln naš rojak, ljubljeneč Petrinčanov, umrl je dne 17. t. m. še le 39 let star. Naj v miru počiva!